

VLADIMIR JURČENKO: DOBRO JUTRO VUCI I DRUGE PRIČE

ANTE RUKAVINA

Iako poznat kao pisac triju zbirki pjesama (»Srce darovano planini«, »Prisno uz kamen« i »Divlje proljeće«), Vladimir Jurčenko ovaj put svojom novom knjigom »Dobro jutro vuci i ostale priče« nadahnuto predstavlja Podgorje i Velebit na način koji pokazuje da se srastao s njim kao sa svojim drugim zavičajem, što također potvrđuju i njegova dosadašnja slikarska ostvarenja.

Ovom knjigom Jurčenko se iskazuje kao vrstan pripovjedač iako bi se za priče iz ove knjige moglo reći da su i pjesme u prozi. U isti mah Jurčenko se predstavljao kao vrstan biolog, što po struci i jest, ali i kao ugodan pripovjedač. Ove su priče svakidašnja pojava za one koji žive uz Velebit, ali treba imati dobar dar zapažanja, visoku stručnost i dar literate da se ovo viđenje životinjskog svijeta prenese u priče dostupne svakoj dobi. Lijepim jezikom i ugodnim stilom, uz već spomenute osobine, Jurčenko predstavlja primjerke životinjskog svijeta iz svoje bliže i dalje okolice. A ta je okolica Velebit, kameo Podgorje i udaljenije šume, dakle ambijent u kojem se mogu vrlo često sresti različite životinjske vrste kao rijetko gdje. Jurčenko ih potanko opisuje počevši od malog kućnog miša do konja, od opasnog poskoka do skoro bezazlenog medvjeda, kao da u svoje retke slijeva rečenice iz bajki svojega djetinjstva i svoje osobne doživljaje.

Iznošenjem različitih doživljaja iz života životinja Jurčenko uz to prikazuje i njihov životni put, njihov razvoj, život i najčešću sudbinu svojih junaka, kako to može učiniti iskusan biolog s puno pedagoškog iskustva, ali i veliki ljubitelj prirode i poznati lovac. Opisujući četveronožne stanovnike velebitskih predjela, on iznosi i one detalje o njima koje ne spominju ni školski udžbenici, jer udžbenici ne mogu biti ni toliko opsežni ni s toliko raspjevanih riječi opisivati običan život životinja.

Zato ova knjiga može poslužiti i kao pomoćni udžbenik učenicima svih dobi uzrasta u proširivanju znanja iz zoologije da u isti mah i uživaju u raznim nestašlucima, ali i ozbiljnim zgodama koje se događaju Jurčenkovim junacima. No, ona može poslužiti i svima ostalima kao korisno i ugodno štivo, a ima i jednu osobinu koja se tiče lovaca: pravim lovcima, onima u kojima još ima duha i viteštva, sigurno će smanjiti lovačku ubojitost.

Toplim riječima Jurčenko opisuje i predstavnike domaćih životinja, i kućne prijatelje i napasnike, a i one iz planinske sredine gdje se rađa njihov život, ali i gdje se gine. Njegovi poskoci, vuci i medvjedi i druge »opasne životinje« predstavljenе su tako blisko da i oni koji od njih strepe mogu iz njihovih opisa izvući zaključak o vrlo maloj opasnosti koja nam od njih pri-

jeti, iako se u tom životinjskom svijetu na planinskom kamenu i tlu ogrnutom lišćem i šumom zbivaju drame na koje malo kad mislimo, a koje su sastavni dio života planine i života uopće.

Svoje junake Jurčenko smješta u njihove prirodne okvire, najčešće u golemu planinu u zaleđu koju promatra kao pravi zaljubljenik nalazeći je uvijek lijepu i punu života u svako doba godine. Ipak, u trenutku iskonskog nadvladavanja nejačega i prejake želje za rijetkim trofejem stradao je jedan tetrijeb. Nećemo na tome zamjeriti Jurčenku, možda je taj jedan hitac donio u planinu ravnotežu na vagi između jedne ljudske želje i tetrijebske populacije.

Na kraju, Jurčenko je uz svoj kist i svoje već poznato pjesničko pero dočarao na divan način zbivanja iz životinjskog svijeta u svojoj okolini i prozom koja je više slična pjesmi približio nam te obronke i njihove četveronožne stanovnike.

Sl. 67 — Snimak s pretpovijesne gradine Jablanova iznad Rače na Jurjevo i okolne predjele: Punta Kol, otok Lisac, Otinja